

Dosarul nr. 2-23818/25
2-25161510-12-2-18112025

H O T Ă R Ă R E
În numele Legii

17 iunie 2026

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Balan
Grefier Valeria Calmîc

examinând în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Andrei Năstase împotriva Asociației obștești „Comunitatea pentru advocacy și politici publice WatchDog.md” cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, rectificarea și dezmințirea informației și încasarea cheltuielilor de judecată,

constată:

La data de 18 noiembrie 2025, Andrei Năstase a depus cerere de chemare în judecată împotriva Asociației obștești „Comunitatea pentru advocacy și politici publice WatchDog.md” cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, rectificarea și dezmințirea informației și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, aceasta este generată de publicarea, la data de 27 septembrie 2025, de către pârâtă a raportului intitulat „Campaniile de dezinformare ale Kremlinului și oligarhilor fugari pe platformele Meta și YouTube - August 2025”.

A menționat că, raportul enunțat a fost lansat în spațiul public la data de 26 septembrie 2025, cu doar câteva zile înainte de scrutinul parlamentar, într-o perioadă în care orice informație privind activitatea unui concurent electoral poate influența decisiv opțiunea electoratului. În acest document pârâta introduce numele său în mod repetat, îi atribuie fapte neadevărate, formulează acuzații grave și construiește o narativă în care este plasat, fără temei, alături de persoane condamnate penal, afiliate oligarhilor fugari sau instrumentate de structuri străine ostile Republicii Moldova.

A susținut că, raportul nu are caracter analitic, ci denigrator, iar modul de prezentare sugerează explicit că ar fi parte a unei operațiuni de influență străină, acuzație de o gravitate extremă, lipsită de orice probă.

A afirmat că, în pofida transmiterii cererii prealabile din 17 octombrie 2025, pârâta nu a răspuns, nu a rectificat și nu a dezmințit afirmațiile, încălcând prevederile Legii nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare.

A relevat că, la momentul publicării raportului, se afla în exercițiul atribuțiilor de candidat independent în alegerile parlamentare, activitatea sa publică fiind transparentă, iar mesajele transmise pe platformele online au vizat realități sociale evidente: sărăcia, pensiile mici, inechitățile sistemice. Cu toate acestea, pârâta a reinterpretat aceste poziții publice într-un mod total rupt de context și le-a prezentat ca „manipulări”, „narative propagandistice” și „elemente ale campaniilor Kremlinului”.

A notat că, raportul creează un efect de etichetare, întrucât numele său este introdus în același capitol cu „oligarhii fugari” și „rețelele Kremlinului”, fiind asociat cu persoane și structuri cu care nu a avut nicio legătură și este prezentat ca al doilea cel mai important promotor al manipulării, după persoane implicate în fraude majore.

A declarat că, pârâta a construit o narațiune falsă, menită nu să informeze publicul, ci să influențeze percepția electorală, să-i deformeze imaginea și să-l discrediteze politic.

A specificat că, raportul îl plasează în categoria „Campaniilor Kremlinului”, însă afirmația că ar promova „dezinformarea Kremlinului” este falsă, întrucât nu există niciun mesaj, activitate, sursă sau finanțare care să indice colaborarea sa cu Federația Rusă sau cu structuri afiliate Kremlinului.

A subliniat că, activitatea sa politică a fost întotdeauna orientată împotriva influenței străine maligne și nu a fost niciodată acuzat sau suspectat de asemenea practici de vreo instituție publică sau privată.

A susținut că, afirmația potrivit căreia ar fi „al doilea mare actor de dezinformare” este nefondată, întrucât raportul pârâtei nu prezintă metodologia, criteriile sau probele care ar sta la baza acestei clasificări. Toate cheltuielile sale sunt transparente, declarate conform legislației electorale, iar comparația cu persoane condamnate sau cu rețele clandestine din mediul online este manipulatorie.

A menționat că, afirmația potrivit căreia ar fi promovat „narative propagandistice” este falsă, întrucât pârâta califică drept „propagandă” teme sociale precum pensiile mizere, sărăcia, inechitățile economice. Aceste teme reprezintă realități sociale incontestabile, recunoscute inclusiv în documentele oficiale ale Republicii Moldova și în rapoartele instituțiilor europene. A le califica

drept „propagandă” nu reprezintă opinie, ci o falsă afirmație despre fapte, de natură să îl prezinte drept manipulator.

A specificat că, afirmația că ar utiliza „pagini false” sau „rețele afiliate” este pur declarativă și lipsită de substrat factologic, întrucât nu există nicio probă în acest sens, iar pârâta nu identifică paginile, nu furnizează linkuri, capturi, verificări independente și nu explică metodologia.

A invocat că, afirmația potrivit căreia ar fi promovat „manipulări despre foști colegi” reprezintă o acuzație generală, lipsită de probe, care se încadrează în categoria defăimării, întrucât raportul nu indică nici care ar fi acele „manipulări”, pe ce dovezi se bazează pârâta și care este contextul real al declarațiilor sale publice.

A notat că, afirmațiile pârâtei sunt fapte prezentate ca certe, sunt false, defăimătoare și permit identificarea neechivocă a persoanei sale.

A comunicat că, în jurisprudența CtEDO, cauza Pedersen și Baadsgaard contra Danemarcei, acuzațiile factuale grave necesită probă, cauza Jerusalem contra Austriei, opinia trebuie separată de afirmația factuală, cauza Rumyana Ivanova contra Bulgariei, imputările factuale neadevărate sunt excluse din protecția art. 10, cauza Lingens contra Austriei, afirmațiile fără bază factologică sunt defăimare) și cauza Karacsony contra Ungariei, manipularea mediului electoral constituie încălcare a drepturilor participanților.

A reiterat că, raportul pârâtei nu se încadrează în libertatea de exprimare, ci o deturneză în scopul deformării realității, întrucât i-a atribuit fapte neadevărate, a construit o narativă falsă, a influențat electoratul, i-a lezat reputația și a afectat în mod injust integritatea procesului democratic. În aceste condiții, restabilirea adevărului, protejarea onoarei și corectarea spațiului public sunt măsuri necesare, proporționale și conforme cu legislația națională și Convenția Europeană.

Solicită admiterea acțiunii, constatarea caracterului fals și defăimător al tuturor afirmațiilor pârâtei referitoare la persoana sa, obligarea pârâtei la publicarea unei dezmințiri, în același mod, în aceeași formă și cu aceeași vizibilitate, cu următorul conținut: *„DEZMINȚIRE PUBLICĂ. Asociația Obștească „Comunitatea pentru Advocacy și Politici Publice WatchDog.md” declară că afirmațiile referitoare la Andrei Năstase incluse în raportul „Campaniile de dezinformare ale Kremlinului și oligarhilor fugari pe platformele Meta și YouTube - August 2025”, publicat la 27 septembrie 2025, au fost formulate fără probe, fără substrat factologic și fără o verificare corespunzătoare. Includerea numelui lui Andrei Năstase în contextul campaniilor de dezinformare, al manipulărilor sau al presupuselor conexiuni cu structuri afiliate Kremlinului sau oligarhilor fugari nu corespunde realității și a indus publicului o percepție eronată. Ne delimităm de interpretările și concluziile prezentate în raport în privința sa, întrucât acestea nu reflectă faptele și nu se bazează pe dovezi. Regretăm efectul prejudiciabil produs*

imaginii și reputației domnului Andrei Năstase prin publicarea acestor informații neîntemeiate.”, rectificarea raportului prin excluderea numelui său și a întregului conținut referitor la activitatea sa, ștergerea versiunii actuale a raportului de pe toate platformele pe care pârâta l-a diseminat, publicarea unei versiuni rectificate, fără secțiunile defăimătoare și compensarea cheltuielilor de judecată.

La data de 25 mai 2026, AO „Comunitatea pentru advocacy și politici publice WatchDog.md”, prin intermediul avocatului Alexandru Bot, a depus referință, în care a indicat că, din materialele dosarului rezultă că reclamantul contestă, în esență, nu o afirmație punctuală de fapt falsă, ci calificarea critică, analitică și evaluativă dată de pârâtă unei campanii de publicitate politică online desfășurate într-un context electoral, respectiv în perioada premergătoare alegerilor parlamentare din 28 septembrie 2025.

A menționat că, cererea de chemare în judecată și cererea prealabilă reproduc aceleași teze: reclamantul susține că raportul l-ar fi plasat nejustificat alături de „rețeaua Kremlinului”, „oligarhii fugari”, Ilan Șor și actori ai propagandei, că l-ar fi prezentat drept „al doilea mare actor al dezinformării”, că ar fi calificat ca „propagandă” temele sociale promovate de acesta și că ar fi pretins, implicit, existența unor finanțări, afilieri sau conexiuni cu structuri ostile. Această premisă este, însă, construită printr-o citire selectivă, izolată și extensivă a raportului, nu prin lectura lui integrală și contextuală, așa cum impune Legea nr. 64/2010 și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

A susținut că, reclamantul solicită inclusiv eliminarea numelui său din raport și ștergerea raportului de pe toate platformele, deși acesta conține date factuale privind cheltuieli electorale online, număr de reclame, comparații între actori politici și interpretări de interes public privind comunicarea electorală digitală.

A notat că, obiecției reclamantului, potrivit căreia raportul l-ar fi asociat factual cu Federația Rusă, Kremlinul, Ilan Șor sau „oligarhii fugari” i se opune, mai întâi, textul propriu-zis al raportului. Raportul nu afirmă că, Andrei Năstase ar fi finanțat de Federația Rusă, nu afirmă că ar fi membru al unei rețele coordonate de Ilan Șor, nu afirmă că ar fi utilizat pagini false, proxy-uri, conturi anonime sau infrastructură digitală clandestină și nu afirmă că ar fi primit bani, instrucțiuni sau sprijin logistic de la Kremlin ori de la oligarhi fugari. Dimpotrivă, atunci când raportul descrie mecanisme de pagini proxy, pagini anonime, conținut MD24 redistribuit sau pagini șterse de Meta, acestea sunt atribuite explicit rețelei lui Ilan Șor sau, separat, în cazul lui Marian Lupu, unei rețele de pagini create pentru reabilitarea imaginii lui Vladimir Plahotniuc. În privința reclamantului, raportul discută în mod distinct o campanie publicitară desfășurată de pe pagina/contul asociat acestuia, cu 120 de reclame pe Meta, un buget estimat de 11 618 Euro, 7 reclame pe YouTube și teme sociale/economice precum pensii, sărăcie și inechități.

A afirmat că, în cazul în care pârâta ar fi susținut existența unei afilieri, finanțări sau coordonări directe între reclamant și Kremlin/Șor, raportul ar fi trebuit să indice tocmai faptele tipice unei asemenea imputări: surse de finanțare, administratori comuni, pagini proxy, lipsa de disclaimer, documente de coordonare, conturi comune, infrastructură tehnică sau persoane intermediare. Raportul nu face aceasta. A transforma menționarea reclamantului într-o analiză comparativă a publicității politice online într-o acuzație factuală de colaborare cu Kremlinul înseamnă a adăuga raportului o afirmație pe care acesta nu o conține.

A specificat că, obiecției potrivit căreia titlul raportului ar determina automat concluzia că orice persoană menționată în raport este agent al Kremlinului sau afiliat oligarhilor fugari i se opune regula interpretării contextuale. Titlul unui raport de monitorizare indică tema generală a cercetării, nu transformă fiecare actor analizat într-un subiect al tuturor calificativelor din titlu. Raportul precizează că au fost monitorizate atât rețeaua condusă de Ilan Șor, cât și „mai mulți actori politici locali”, iar metodologia urmărește identificarea conturilor care promovează conținut manipulatoriu prin reclame, clasificarea paginilor, prezentarea cheltuielilor și analiza narativelor promovate.

A relevat că, obiecției că expresiile „manipulări”, „narative propagandistice”, „mesaje calibrate pentru a exploata frustrarea populației” sau „al doilea mare actor în spațiul digital” ar fi afirmații de fapt false i se opune distincția legală dintre fapte și judecăți de valoare. Legea nr. 64/2010 definește „faptul” ca eveniment, proces sau fenomen verificabil, iar „judecata de valoare” ca opinie, comentariu, teorie sau idee a cărei veridicitate nu poate fi dovedită; totodată, numai judecata de valoare lipsită de substrat factologic suficient poate atrage răspundere. În raport faptele verificabile sunt perioada monitorizată, numărul de reclame, bugetele estimate, comparația cu perioada anterioară, poziția relativă a reclamantului în raport cu alți actori și temele predominante ale reclamelor. Acestea au o bază factuală clară: 571 reclame Meta, buget total 33 653 Euro, 120 reclame asociate reclamantului, buget de 11 618 Euro, creșterea față de perioada anterioară, 7 reclame pe YouTube și concentrarea pe teme sociale/economice. Calificările „manipulare”, „narativ propagandistic” sau „exploatarea frustrării” nu sunt fapte de tipul „X a primit bani de la Y” sau „X este membru al rețelei Z”, ci evaluări ale conținutului și efectului comunicării politice, făcute de o organizație de monitorizare într-un domeniu de interes public major. Curtea Europeană a reținut constant, în cauza Lingens contra Austriei și în jurisprudența ulterioară, că adevărul judecăților de valoare nu poate fi demonstrat ca adevărul faptelor, iar a cere proba „adevărului” unei opinii încalcă însăși libertatea de opinie.

A invocat că, obiecției potrivit căreia temele invocate de reclamant - sărăcia, pensiile mici, inechitățile, sunt realități sociale și, prin urmare, nu ar putea fi calificate drept „manipulare”, i se opune diferența logică dintre existența unei

probleme sociale și modul electoral de instrumentalizare a acesteia. Pârâta nu a afirmat că, în Republica Moldova nu există probleme sociale, pensii mici, sărăcie sau inechități, raportul nu neagă realitatea temelor, ci evaluează modul în care acestea sunt selectate, repetate, încadrate, amplificate și plasate în publicitate politică într-o perioadă electorală. A spune că o temă reală poate fi folosită manipulator nu înseamnă a spune că tema este falsă. Per a contrario, dacă simpla existență a unui fapt social ar interzice calificarea critică a felului în care un politician îl exploatează electoral, atunci niciodată nu s-ar putea spune că un actor politic „speculează frica”, „exploatează nemulțumirea”, „instrumentalizează sărăcia” sau „distorsionează o problemă reală”. O astfel de concluzie ar elimina vocabularul normal al criticii politice. În jurisprudența CtEDO, afirmațiile făcute în dezbaterile politice, inclusiv cele polemice, dure sau provocatoare, beneficiază de protecție sporită, în special atunci când privesc chestiuni de interes public și actori politici.

A subliniat că, obiecției potrivit căreia raportul nu ar avea metodologie i se opune conținutul raportului însuși. Secțiunea de metodologie indică perioada monitorizată – 31 iulie-29 august 2025, scopul monitorizării – identificarea cheltuielilor pentru sponsorizarea narativelor propagandistice despre Moldova și UE pe YouTube și Meta, obiectivele – identificarea conturilor, clasificarea paginilor, prezentarea cheltuielilor și numărului de reclame per actor politic, analiza narativelor, precum și limitele analizei, inclusiv faptul că Meta oferă date privind numărul de reclame și bugete, iar YouTube nu oferă în Republica Moldova informații suficiente privind bugete, perioadă și audiență. Această asumare a limitelor metodologice este un indiciu de bună-credință, nu de defăimare. Raportul nu pretinde certitudini absolute acolo unde platformele nu oferă date, ci precizează limitele datelor disponibile. De altfel, și sursele oficiale ale Google privind reclamele politice indică faptul că registrul de reclame politice este disponibil doar pentru anumite regiuni listate. Republica Moldova nefiind inclusă în acea listă, ceea ce susține explicația raportului despre lipsa transparenței bugetare pe YouTube.

A menționat că, obiecției potrivit căreia datele despre reclame nu ar putea fi folosite împotriva reclamantului, deoarece cheltuielile acestuia ar fi fost transparente și declarate conform legislației electorale, i se opune faptul că legalitatea sau transparența cheltuielii nu exclude analiza critică a intensității, disproporției sau efectului comunicării. Raportul nu susține că, reclamantul ar fi încălcat legislația electorală prin aceste cheltuieli; raportul afirmă că reclamantul „a sponsorizat 120 reclame”, „cu un buget de 11 618 Euro”, că a devenit „al doilea actor ca pondere a cheltuielilor” și că într-o lună a depășit suma investită în perioada precedentă de trei luni. Aceste date nu sunt defăimătoare prin ele însele; ele sunt relevante pentru public tocmai pentru că publicitatea politică online

influențează alegerile, iar transparența finanțării și a mesajelor electorale este o temă de interes public. Observatorii electorali au monitorizat distinct publicitatea online, inclusiv Meta și cheltuielile concurenților electorali, ceea ce confirmă că subiectul nu aparține vieții private a reclamantului, ci controlului democratic al campaniei electorale.

A susținut că, obiecției potrivit căreia reclamantul nu putea fi supus unei asemenea critici, întrucât ar fi candidat independent, i se opune statutul său de actor politic. Andrei Năstase a fost înregistrat de Comisia Electorală Centrală în calitate de candidat independent la alegerile parlamentare din 28 septembrie 2025, iar campania electorală a început la 29 august 2025. El este, de asemenea, o persoană publică notorie, fost lider al protestelor anti-Plahotniuc și participant constant în dezbaterile politice.

A notat că, Curtea Europeană a stabilit constant că, limitele criticii admisibile sunt mai largi în privința politicianilor decât în privința persoanelor private, deoarece politicienii se expun inevitabil și conștient controlului atent al publicului și trebuie să manifeste un grad sporit de toleranță față de critică. În cauza Castells contra Spaniei, Curtea a accentuat importanța deosebită a libertății de exprimare pentru reprezentanții opoziției și pentru dezbaterile politice; în cauza Lingens contra Austriei, Curtea a reținut că protejarea reputației politicianilor trebuie pusă în balanță cu interesul discutării libere a chestiunilor politice, iar în cauza Jerusalem contra Austriei, Curtea a tratat ca judecăți de valoare afirmațiile dure formulate într-o dezbateră politică, analizând dacă acestea aveau o bază factuală suficientă, nu dacă puteau fi dovedite matematic ca fapte.

A specificat că, obiecției potrivit căreia publicarea raportului cu câteva zile înainte de alegeri ar agrava pretinsa defăimare i se opune natura perisabilă a informației electorale. În materia dezbaterii publice, iar cu atât mai mult în materia alegerilor, informația despre publicitatea politică, bugete, mesaje și influență online este utilă tocmai înainte ca alegătorul să voteze, nu după consumarea scrutinului. Curtea Europeană a reținut că știrile și informațiile de interes public sunt perisabile, iar întârzierea publicării poate priva exprimarea de valoare și interes. Reducând la absurd poziția reclamantului, societatea civilă ar putea publica rapoarte despre publicitatea electorală numai după alegeri, când publicul nu mai poate folosi informația pentru a-și forma opțiunea de vot. O asemenea restrângere ar inversa funcția democratică a libertății de exprimare: nu ar proteja alegătorul, ci l-ar lipsi de date relevante în momentul în care acestea contează.

A reiterat că, obiecției potrivit căreia pârâta ar fi trebuit să probeze „adevărul” calificărilor „manipulare” și „narativ propagandistic” i se opune regimul probator stabilit de Legea nr. 64/2010. Reclamantul nu poate obține admiterea acțiunii prin simpla nemulțumire față de eticheta analitică folosită de pârâtă, el trebuie să indice exact care fapt este fals, de ce este fals, în ce constă

defăimarea și de ce judecata de valoare ar fi lipsită de bază factuală. Or, raportul oferă o bază factuală verificabilă: volum de reclame, buget, comparații temporale, context electoral, teme recurente și capturi/exemple de reclame.

A susținut că, obiecției potrivit căreia raportul l-ar fi „comparat” cu Ilan Șor și persoane condamnate i se opune distincția dintre comparația cantitativă și imputarea moral-juridică. Raportul compară actori politici după număr de reclame, bugete și teme promovate, nu după vinovăție penală, afiliere, finanțare ilicită sau identitate de scop. Este o comparație statistică, de interes public, născută din datele monitorizate.

A menționat că, obiecției potrivit căreia pârâta ar fi lezat onoarea, demnitatea și reputația profesională a reclamantului i se opune faptul că dezbaterea privește activitatea sa politică publică, nu viața privată, reputația profesională extrapolitică sau trăsături personale irelevante. Critica a vizat exclusiv publicitatea politică și mesajele electorale. Nu au fost folosite insulte gratuite, invective personale, atacuri la familie, viață privată, sănătate, origine sau elemente intime. Formulările sunt dure, dar sunt atașate unui demers de monitorizare civică a campaniei online.

A afirmat că, obiecției privind pretinsa „falsitate” a afirmației că reclamantul a promovat același narativ cu o pagină afiliată lui Șor i se opune faptul că raportul formulează această idee în termeni de convergență tematică, nu de coordonare. Raportul afirmă că, atât Andrei Năstase, cât și pagina „Майя в Стране чудес” afiliată lui Ilan Șor au promovat intens narativul „Guvernarea PAS a sărăcit Moldova”, iar pagina raportului include capturi ilustrative ale mesajelor. A promova aceeași temă sau același cadru narativ nu este echivalent cu a acționa împreună. Pârâta nu a scris „Năstase a coordonat campania cu Șor”, ci a identificat suprapunerea tematică între mesaje. În analiza dezinformării și a propagandei, suprapunerea narativelor este o constatare relevantă în sine, fără a presupune automat identitate de finanțare sau comandă. Dacă un actor politic independent preia sau amplifică un cadru discursiv similar cu unul utilizat de o rețea propagandistică, societatea civilă are dreptul să observe și să critice acest fapt, iar politicianul are dreptul să răspundă public, nu să obțină ștergerea raportului.

A notat că, obiecției potrivit căreia reclamantul solicită scuze publice, dezmințire, rectificare, excluderea numelui și ștergerea raportului i se opune principiul proporționalității remediilor. Legea nr. 64/2010 distinge între dezmințirea faptelor false și rectificarea faptelor care stau la baza unei judecăți de valoare; în cazul judecăților de valoare fără substrat factual suficient, obiectul dezmințirii nu poate fi opinia însăși, ci doar faptele pe care aceasta se sprijină, dacă acele fapte sunt false. Reclamantul nu cere corectarea unui număr concret, a unei sume concrete sau a unei perioade concrete, ci cere eliminarea numelui său și ștergerea raportului. Aceasta ar echivala cu o sancțiune disproporționată, cu efect

de descurajare asupra monitorizării electorale. Mai mult, jurisprudența națională explică faptul că instanțele trebuie să distingă riguros între fapte și judecăți de valoare, că judecățile de valoare nu sunt susceptibile de probă a veridicității și că dubiul rezonabil privind caracterul defăimător se interpretează împotriva restrângerii libertății de exprimare. A obliga pârâta să declare că reclamantul „nu a manipulat”, „nu a promovat narative propagandistice” sau „nu a exploatat frustrări sociale” ar însemna obligarea la retractarea unei opinii analitice, nu corectarea unui fapt fals.

A specificat că, reclamantul trebuie să demonstreze efectiv prejudiciul, legătura cauzală și disproporția ingerinței în reputația sa, iar în caz de dubiu asupra prejudiciului moral legea instituie o soluție restrictivă, tocmai pentru a evita transformarea litigiilor de defăimare în instrumente de intimidare a exprimării publice. În plus, protecția reputației unui politician nu poate fi examinată izolat de dreptul publicului de a primi informații despre metodele de campanie, cheltuielile publicitare și mesajele politice care îl vizează înaintea votului.

A subliniat că, raportul se înscrie în funcția de „public watchdog” a societății civile: monitorizarea riscurilor informaționale, a publicității politice online și a narativelor electorale. CEDO protejează nu doar presa clasică, ci și actorii care participă la dezbaterile de interes public, iar Legea nr. 64/2010 trebuie interpretată în lumina jurisprudenței Curții Europene. Chiar dacă unele formulări din raport sunt ferme, critice și pot fi percepute de reclamant ca incomode, ele nu depășesc limitele criticii politice protejate. Substratul factual există; interesul public este evident; reclamantul este persoană publică și candidat electoral; raportul nu îi impută o faptă penală, o finanțare rusă sau o afiliere cu Ilan Șor; iar remediile cerute, scuze, dezmințire generală, eliminarea numelui, ștergerea raportului sunt disproporționate și incompatibile cu libertatea de exprimare.

Solicită respingerea integrală a acțiunii ca neîntemeiată, constatarea faptului că informațiile factuale din raport au substrat documentar suficient, constatarea faptului că aprecierile critice contestate constituie judecăți de valoare admisibile în dezbaterile politice și electorale, respingerea cererilor privind scuzele publice, dezmințirea, rectificarea prin eliminarea numelui reclamantului, ștergerea raportului și publicarea unei versiuni modificate, precum și obligarea reclamantului la compensarea cheltuielilor de judecată suportate de pârâtă, în măsura în care acestea vor fi probate.

În ședința de judecată reclamantul Andrei Năstase a susținut acțiunea și a solicitat admiterea acesteia, reieșind din circumstanțele de fapt și de drept invocate în aceasta și în pledoariile scrise.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtei AO „Comunitatea pentru advocacy și politici publice WatchDog.md”, avocatul Alexandru Bot a solicitat

respingerea acțiunii, reieșind din circumstanțele de fapt și de drept invocate în referință și în pledoariile scrise.

Audiind participanții la proces și studiind materialele cauzei, instanța de judecată consideră acțiunea neîntemeiată și care urmează a fi respinsă pentru următoarele motive.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Iar, în conformitate cu art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Art. 240 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă prevede că, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Conform art. 32 alin. (1) și (2) din Constituția Republicii Moldova, oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil. Libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.

Conform art. 43 alin. (1) din Codul civil, în condițiile legii, orice persoană fizică are dreptul la viață, la sănătate, la integritate fizică și psihică, la libera exprimare, la nume, la onoare, demnitate și reputație profesională, la propria imagine, la respectarea vieții intime, familiale și private, la protecția datelor cu

caracter personal, la respectarea memoriei și corpului său după deces, precum și la alte asemenea drepturi recunoscute de lege.

Conform art. 47 alin. (1) și (2) din Codul civil, nu constituie o încălcare a dreptului la viață privată atingerile care sunt permise de lege sau de tratatele internaționale privitoare la drepturile omului la care Republica Moldova este parte.

Exercitarea drepturilor și libertăților constituționale cu bună-credință și cu respectarea tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte nu constituie o încălcare a dreptului la viață privată.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că, libertatea expresiei, așa cum este garantată în art. 10 §1, constituie deci unul dintre fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una dintre condițiile de bază pentru progresul acesteia (Lingens v. Austria, 8 iulie 1986, § 41, seria A, nr. 103), iar prin Legea nr.64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare a fost instituit mecanismul la nivel național, prin care se garantează exercitarea dreptului la libera exprimare, precum și un echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare și apărarea onoarei, demnității, reputației profesionale și vieții private și de familie ale persoanei.

În contextul menționat, instanța de judecată face referire la art. 2 din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, care definește următorii termeni: „defăimare” – răspândire a informației false care lezează onoarea, demnitatea și/sau reputația profesională a persoanei; prin „informație” se are în vedere orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet și/sau imagine; prin „fapt” se înțelege un eveniment, proces sau fenomen care a avut sau are loc în condiții concrete de loc și timp și a cărui veridicitate poate fi dovedită; „răspândirea informației” presupune procesul de transmitere a informației către alte persoane (cel puțin către o persoană, exceptând persoana lezată); „persoană care exercită funcții publice” – persoană care exercită funcții publice – persoană fizică care exercită atribuțiile puterii publice (executive, legislative ori judecătorești) sau persoană juridică ce prestează servicii de utilitate publică, sau persoană fizică care administrează persoana juridică ce prestează servicii de utilitate publică ori subdiviziuni ale acesteia; „comunicat al autorității publice” – relatare făcută publică de o autoritate publică sau, în numele acesteia, de o persoană care exercită atribuțiile puterii publice; „dezmințire” – infirmare a relatărilor defăimătoare cu privire la faptele care nu corespund realității.

Conform art. 7 alin. (1) din Legea enunțată, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale lezate prin răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie.

Potrivit alin. (2) din același articol, persoana lezată prin răspândirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informația cumulează

următoarele condiții: a) este falsă; b) este defăimătoare; și c) permite identificarea persoanei vizate de informație.

Iar potrivit alin. (3) din același articol, persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin. (2) poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum și repararea prejudiciului moral și material cauzat.

Articolul 24 alin. (1) și (2) din Legea enunțată prevede că, reclamantul trebuie să dovedească următoarele:

- a) pârâțul a răspândit informația;
- b) informația îl vizează și este defăimătoare;
- c) informația constituie o relatare cu privire la fapte și este în esență falsă;

sau

- d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient;
- e) existența și cuantumul prejudiciului cauzat.

Pârâțul trebuie să dovedească următoarele:

- a) informația nu este defăimătoare și/sau nu îl vizează pe reclamant;
- b) informația constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient;

- c) la momentul răspândirii informației, deși a luat toate măsurile de diligență, nu putea ști că prin acțiunile sale contribuie la răspândirea relatărilor false cu privire la fapte sau a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient;

- d) informația răspândită este de interes public.

Conform art. 26 alin. (1)-(3) din Legea enunțată, orice persoană este în drept să ceară în instanța de judecată dezmințirea relatărilor false și defăimătoare cu privire la fapte.

În cazul în care instanța de judecată va stabili că acțiunea cu privire la răspândirea informației false și defăimătoare este întemeiată, iar reclamantul solicită publicarea unei dezmințiri, instanța va dispune dezmințirea relatărilor false și defăimătoare, indicând în dispozitivul hotărârii textul dezmințirii.

Instanța de judecată va dispune efectuarea dezmințirii în cel mai potrivit mod pentru restabilirea drepturilor reclamantului. Dacă informația falsă și defăimătoare a fost răspândită prin intermediul mass-mediei, instanța va obliga mass-media care a răspândit această informație să publice și/sau să răspândească dezmințirea la aceeași rubrică, pagină, în același program, la aceeași oră sau în același ciclu de emisiuni. În cazul în care informația falsă și defăimătoare a fost răspândită prin alte mijloace decât mass-media, instanța va stabili aceeași modalitate de dezmințire sau, după caz, alta adecvată situației.

În ședința de judecată, din explicațiile părților, precum și din materialele cauzei, s-a stabilit că, reclamantul Andrei Năstase este actor politic din Republica Moldova.

La data de 26 septembrie 2025, Asociația obștească „Comunitatea pentru advocacy și politici publice WatchDog.md” a publicat raportul cu denumirea: „Campaniile de dezinformare ale Kremlinului și oligarhilor fugari pe platformele Meta și YouTube August 2025”, în cadrul căruia, inter alia, s-a menționat că:

„REZUMAT. În perioada 31 iulie – 29 august 2025, Federația Rusă, prin rețeaua condusă de oligarhul Ilan Șor, și mai mulți actori politici locali au sponsorizat 571 reclame pe platformele Meta, cu un buget total estimat la 33 653 Euro. Comparativ cu perioada precedentă (mai-iulie), când pentru trei luni s-au cheltuit circa 45 000 Euro, se observă o intensificare a investițiilor într-o singură lună. Pe YouTube, Șor, Andrei Năstase și Natalia Morari au plasat 274 reclame, însă sumele cheltuite nu pot fi identificate, întrucât Google nu a activat eticheta „political ads” pentru Republica Moldova.

Analiza arată că:

Șor domină ca volum de reclame – 393 reclame (≈68,8%), cu un buget de 18 110 Euro (≈53,8%); Andrei Năstase investește disproporționat de mult – 120 reclame (≈21,0%), dar cu un buget de 11 618 Euro (≈34,5%), adică peste o treime din total; Marian Lupu – 58 reclame (≈10,2%), cu 3 925 Euro (≈11,7%), susținut însă de o rețea de pagini menite să promoveze mesaje pro-Plahotniuc, ulterior șterse de Meta.

Se observă o escaladare a tacticilor rețelei Șor, care a crescut cheltuielile față de perioada mai– iulie (31 687 Euro pentru 1 326 reclame), investind acum 18 110 Euro pentru 393 reclame într-o singură lună. Paginile finanțate de acesta includ politicieni asociați precum Vasile Tarlev, Partidul Republican „INIMA Moldovei”, Partidul politic „Moldova Mare”, dar și canalul TV MD24. Chiar dacă pagina MD24 a fost blocată, conținutul branduit a fost promovat prin alte pagini proxy, și acestea fiind blocate ulterior de Meta („Moldova24”, „David10”, „Laura5”, „Rich Ethan Kenneth”, „Anemone GQ”). Totodată, rețeaua a reactivat sponsorizări pe pagini anonime cu denumiri patriotice (ex. „Știri din Moldova”, „Valorile Familiei Moldovenești”, „Patrioți Agricoli”, „Moldova în Veci”, „Сильная Молдова” etc.).

Andrei Năstase se remarcă printr-o creștere semnificativă a investițiilor în reclame. Dacă anterior, în trei luni (mai – iulie), a cheltuit aproximativ 10 000 Euro acum suma a fost depășită într-o singură lună, ajungând la peste 11 600 Euro.

Marian Lupu a alocat 3 925 Euro pentru 58 de reclame, de asemenea mai mult decât în perioada anterioară. Totuși, esențială este implicarea rețelei de pagini false create cu rol clar de manipulare a opiniei publice și de reabilitare a imaginii lui Plahotniuc.

În perioada analizată, principalele narrative propagandistice promovate prin Meta și YouTube au vizat: fraudarea alegerilor; justiția ca armă politică;

genocidul social; criza agricolă și vânzarea pământurilor străinilor; pierdere suveranității prin integrarea europeană și condiționalitățile FMI/UE; reabilitarea imaginii lui Plahotniuc.

Constatăm că aceste campanii au urmărit subminarea parcursului pro-european al Republicii Moldova, destabilizarea climatului politic și erodarea încrederii în instituțiile statului. Drept consecință, comunicarea insuficientă a autorităților și a partidelor pro-europene lasă teren liber pentru aceste mesaje toxice. În contextul alegerilor parlamentare, autoritățile, în colaborare cu societatea civilă, trebuie să-și intensifice eforturile de combatere a dezinformării, să informeze activ publicul și să solicite platformelor digitale măsuri ferme pentru a preveni ingerințele electorale.”

În continuare, numele reclamantului a apărut în următorul context: „Andrei Năstase, candidat independent la alegerile parlamentare din 28 septembrie, a devenit și în luna august liderul absolut al cheltuielilor de pe un singur cont pe platforma Meta în perioada monitorizată. Năstase, fost lider al protestelor împotriva regimului Plahotniuc, a continuat să promoveze manipulări despre foștii săi colegi din Blocul ACUM și despre procesele democratice din Republica Moldova. Cu 11 618 Euro investiți în doar o lună, acesta se poziționează ca al doilea actor după Ilan Șor în ceea ce privește intensitatea publicității sponsorizate. Reclamele sale se concentrează pe teme sociale, precum pensii mizere, sărăcie, inechități, mesaje calibrate pentru a exploata frustrarea populației.

Cheltuieli pe platforma Meta în perioada 31 iulie – 29 august 2025. În perioada monitorizată au fost identificate 571 reclame sponsorizate pe platforma Meta, cu un buget total de 33 653 Euro. Aceste cheltuieli marchează o intensificare față de perioada precedentă (mai–iulie 2025), când pentru trei luni s-au cheltuit circa 45 000 Euro, semn că pe fundalul apropierii alegerilor parlamentare s-au mărit investițiile în reclame. Topul cheltuielilor îl ocupă Ilan Șor, Andrei Năstase și Marian Lupu.

Numărul total de reclame sponsorizate pe Meta în august (571) este mai mare decât în perioada anterior raportată, iar nivelul cheltuielilor raportat la volum arată o creștere semnificativă a investiției pe unitate de reclamă, confirmând o strategie mai concentrată și mai agresivă.

Andrei Năstase a sponsorizat 120 reclame cu un buget de 11 618 Euro (≈34,5%), devenind al doilea actor ca pondere a cheltuielilor. Este de remarcat că într-o singură lună acesta a depășit suma investită în perioada mai - iulie (≈10 000 Euro). Reclamele au vizat teme sociale și economice – pensii, sărăcie, inechități.

În luna august, pe platforma YouTube, au continuat să ruleze reclame contul Nataliei Morari și cele asociate fugarului Ilan Șor (Partidul Politic Partidul Republican „INIMA MOLDOVEI” și Media Content Distribution s.r.l., cont afiliat

postului TV „Canal5”). La acestea s-a adăugat și Andrei Năstase, care a avut 7 reclame plătite în luna august. Ilan Șor rămâne lider absolut al sponsorizărilor pe YouTube, cu peste 253 reclame cu conținut manipulatoriu.

Analiza reclamelor sponsorizate pe Meta și YouTube în luna august 2025 arată o concentrare pe câteva teme-cheie, reluate constant de către rețelele afiliate Kremlinului, oligarhilor fugari și actorilor politici locali. Aceste narative au fost adaptate la contextul electoral și calibrate pentru a exploata emoțiile publicului. În perioada monitorizată principalele narrative propagandistice promovate prin intermediul reclamelor de pe Meta și YouTube au fost: Guvernarea PAS a sărăcit Moldova: Atât Andrei Năstase, cât și pagina „Майя в Справе чыдец” afiliată lui Șor au promovat intens acest narativ pe Facebook. De asemenea, narativul a fost promovat și pe YouTube, pe contul Canal5.

Rețeaua condusă de Ilan Șor rămâne principalul vector al dezinformării, dominând atât ca volum, cât și ca sume cheltuite. El a utilizat pagini oficiale și anonime, dar și conținut preluat de la MD24, difuzat prin pagini satelit ulterior șterse de Meta. În paralel, Andrei Năstase și-a consolidat poziția drept al doilea mare actor în spațiul digital, depășind într-o singură lună bugetul investit în întreg trimestrul anterior, cu mesaje axate pe criza socială și pensiile mici. Marian Lupu a cheltuit mai puțin, dar campaniile sale au avut o particularitate distinctă: promovarea unor pagini false, coordonate pentru reabilitarea imaginii lui Vladimir Plahotniuc, aspect ce demonstrează existența unei infrastructuri digitale dedicate „liftingului reputațional”.

Pe YouTube, Șor a rămas cel mai vizibil prin sute de reclame cu conținut manipulatoriu, iar Natalia Morari și Andrei Năstase au continuat să utilizeze platforma, deși lipsa transparenței bugetare face imposibilă estimarea exactă a resurselor investite.”

La data de 17 octombrie 2025, reclamantul a expediat la adresa electronică a părâtei cererea prealabilă, prin care a solicitat dezmințirea și exprimarea scuzelor pentru răspândirea informațiilor defăimătoare, precum și rectificarea raportului menționat (f. d. 8-13).

La data de 18 noiembrie 2025, Andrei Năstase a depus prezenta cerere de chemare în judecată împotriva Asociației obștești „Comunitatea pentru advocacy și politici publice WatchDog.md” cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, rectificarea și dezmințirea informației și încasarea cheltuielilor de judecată (f. d. 4-7).

La caz, argumentele reclamantului asupra raportului enunțat se rezumă la nemulțumirea acestuia față de includerea numelui său în raport, prezentarea activității sale publice într-un context denigrator și atribuirea unor fapte neadevărate, prin care este asociat cu „campaniile Kremlinului”, „oligarhii fugari”

și rețele de manipulare, fără probe, fără substrat factologic și fără metodologie veritabilă.

Totodată, reclamantul susține că, raportul a fost publicat într-un moment electoral sensibil, că afirmațiile pârâtei sunt false, defăimătoare și lipsite de verificare, că îi afectează reputația și integritatea procesului democratic, iar refuzul pârâtei de a rectifica sau dezminți informațiile, în pofida cererii prealabile, constituie o încălcare a Legii cu privire la libertatea de exprimare.

La rândul său, pârâta susține că, reclamantul nu contestă o afirmație factuală falsă, ci calificări critice, analitice și evaluările privind campania sa de publicitate politică online, formulate în cadrul unui raport de monitorizare electorală, care conține date factuale verificabile despre numărul de reclame, bugete, temele promovate și comparații între actori politici. La fel, pârâta afirmă că, raportul nu îl asociază pe reclamant cu Kremlinul, Ilan Șor sau „oligarhii fugari”, că expresiile contestate reprezintă judecăți de valoare cu substrat factologic suficient, admisibile în dezbaterile politice, că publicarea raportului înainte de alegeri servește interesului public, iar remediile solicitate, scuze, dezmințire, eliminarea numelui și ștergerea versiunii actuale a raportului sunt disproporționale și incompatibile cu libertatea de exprimare.

Instanța de judecată reține că, în accepțiunea art. 7 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, persoana lezată prin răspândirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informația este falsă, este defăimătoare și permite identificarea persoanei vizate de informație.

Prin prisma art. 24 alin. (1) din Legea enunțată, rezultă că, sarcina probațiunii că, pârâatul a răspândit informația, că informația îl vizează și este defăimătoare, că informația constituie o relatare cu privire la fapte și este în esență falsă sau judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient, precum și existența și quantumul prejudiciului cauzat, revine reclamantului.

Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, pârâtei îi aparține sarcina dovedirii că informația nu este defăimătoare și/sau nu îl vizează pe reclamant, că aceasta constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient, că la momentul răspândirii informației, deși a luat toate măsurile de diligență, nu putea ști că prin acțiunile sale contribuie la răspândirea relatărilor false cu privire la fapte sau a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient și că informația răspândită este de interes public.

Instanța de judecată constată că, din conținutul raportului, în special în partea referitoare la reclamant, rezultă că, acesta este tratat ca actor politic local, fiind menționate distinct date factuale privind activitatea sa publicitară online, sponsorizarea în perioada 31 iulie -29 august 2025 a unui anumit număr de reclame pe platformele Meta și YouTube.

Totodată, instanța de judecată atestă că, reclamantul apare în mod constant în capitolele raportului în mod distinct, fiind prezentat separat de actorii cu care nu dorește să fie asociat, iar numele său nu figurează în secțiunile dedicate rețelelor „afiliate Kremlinului” sau „oligarhilor fugari”.

S-ar reține că, denumirea raportului și denumirea capitolelor din acesta pot crea, la o lectură superficială, impresia unei asocieri generale între actorii analizați și rețelele vizate, însă analiza conținutului propriu-zis relevă că, reclamantul este tratat distinct.

Instanța notează că, criticile reclamantului aduse raportului sunt dictate de propria sa percepție subiectivă asupra conținutului acestuia, nefiind susținute de textul raportului în ansamblul său.

De altfel, în sensul Legii cu privire la libertatea de exprimare, instanța reține că, deși informația a fost răspândită și permite identificarea reclamantului, caracterul defăimător al acesteia nu a fost demonstrat.

Asocierea invocată de reclamant și narativele pe care acesta le deduce din raport nu sunt suficiente pentru a întruni condițiile prevăzute de art. 7 alin. (2) din Legea menționată, întrucât nu s-a probat că, informația ar fi falsă, defăimătoare și că ar depăși limitele unei judecăți de valoare cu substrat factologic suficient.

La caz, reclamantul nu a făcut dovada, contrar prevederilor art. 24 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, că informația contestată constituie o relatare cu privire la fapte și este în esență falsă sau judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient și nici nu a demonstrat că, informațiile din raport sunt false și defăimătoare.

În momentul în care existența faptelor poate fi demonstrată, veridicitatea judecăților de valoare nu este susceptibilă de a fi dovedită. Cerința de a demonstra veridicitatea unei judecăți de valoare este imposibil de a o îndeplini și încălcă libertatea opiniei, care constituie o parte importantă a drepturilor garantate de art.10 CEDO.

La caz, reclamantul, în calitate de parte care invocă lezarea drepturilor sale, având obligația pozitivă a probațiunii în instanță, nu a justificat și nici nu a administrat probe concludente și admisibile, în sensul art. 118 alin. (1) coroborat cu art. 121-122 din Codul de procedură civilă, în susținerea poziției sale de apărare. Or, din analiza probelor administrate în cauză, instanța de judecată este în imposibilitate să verifice dacă informația contestată aduce atingere onoarei, demnității, reputației profesionale, vieții private sau de familie a reclamantului și dacă aceasta nu corespunde realității.

Conform art. 32 alin. (1) din Constituția RM, oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil.

Principiul dat garantează fiecăruia libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin orice mijloc legal posibil. Acesta cuprinde de altfel și libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații, ori idei fără amestecul autorităților publice.

Caracterul defăimător al declarațiilor nu poate fi prezumat, aceste circumstanțe fiind necesar a fi dovedite de reclamant în condițiile articolelor 7 și 24 alin. (1) din Legea cu privire la libertatea de exprimare.

Articolul 9 din Legea enunțată prevede că, orice persoană are dreptul de a critica statul și autoritățile publice.

Statul și autoritățile publice nu pot intenta acțiuni cu privire la defăimare.

Statul și autoritățile executive și legislative nu sunt protejate de legea penală sau contravențională împotriva declarațiilor defăimătoare.

Persoanele care exercită funcții publice pot fi supuse criticii, iar acțiunile lor – verificării din partea mass-mediei, în ceea ce privește modul în care și-au exercitat sau își exercită atribuțiile, în măsura în care acest lucru este necesar pentru a asigura transparența și exercitarea responsabilă a atribuțiilor lor.

Conform art. 25 din Legea enunțată, orice dubiu rezonabil cu privire la acordarea statutului de persoană privată sau publică se interpretează în favoarea acordării statutului de persoană publică.

Orice dubiu rezonabil cu privire la acordarea statutului de interes public sau curiozitate se interpretează în folosul acordării statutului de interes public.

Orice dubiu rezonabil cu privire la acordarea statutului de judecată de valoare sau relatare cu privire la fapte se interpretează în favoarea acordării statutului de judecată de valoare.

Orice dubiu rezonabil cu privire la existența și quantumul prejudiciului moral se interpretează în favoarea acordării unei compensații de 1 leu.

Orice dubiu rezonabil cu privire la buna-credință a persoanei care a efectuat o investigație jurnalistică se interpretează în favoarea bunei-credințe.

Orice alt dubiu care nu este demonstrat conform regulilor prescrise de lege se interpretează împotriva restricționării libertății de exprimare.

Astfel, reieșind din normele precitate, prin prisma art. 25 alin. (1) din Legea cu privire la libertatea de exprimare și ținând cont că, reclamantul Andrei Năstase este actor politic, candidat independent în alegerile parlamentare, acesta trebuie să-și asume critica și verificarea publică a activității sale electorale, inclusiv monitorizarea cheltuielilor publicitare și a mesajelor promovate în campanie.

În acest context, reclamantul este obligat să manifeste un grad sporit de toleranță, față de evaluările mass-mediei și ale societății civile, acestea fiind inerente dezbaterii politice și necesare pentru informarea electoratului.

Mai ales, în situația în care raportul contestat include date factuale privind numărul de reclame sponsorizate, bugetele estimate și temele promovate.

Alegațiile reclamantului potrivit cărora raportul ar fi completat afirmații defăimătoare pentru a-l asocia cu Kremlinul sau cu oligarhii fugari sunt neîntemeiate, întrucât percepția publicului se formează din totalitatea informațiilor prezentate, iar raportul îl tratează distinct pe reclamant, separat de actorii cu care nu dorește să fie asociat.

La caz, instanța constată că, scopul raportului constă în aducerea informației în atenția publicului, pentru ca acesta să își poată forma propriile concluzii.

În acest sens este relevant argumentul pârâtei potrivit căruia raportul privește activitatea politică publică a reclamantului, iar critica formulată, deși exprimată în termeni duri, se limitează la publicitatea politică și mesajele electorale, fără a utiliza insulte, invective sau atacuri la viața privată, fiind atașată unui demers de monitorizare civică a campaniei online.

Instanța atestă că, informațiile contestate se încadrează în categoria interesului public, întrucât subiectul abordat aparține sferei electorale, vizând un interes public general, iar forma și conținutul acestora sunt protejate prin prisma art. 3 alin. (2) Legea cu privire la libertatea de exprimare, chiar dacă ofensează, șochează sau deranjează.

Conform art. 6 alin. (2) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, apărarea onoarei, demnității sau reputației profesionale nu poate prevala asupra libertății publicului de a primi informații de interes public, iar conform art. 25 alin.(2) din Legea enunțată, orice dubiu rezonabil cu privire la acordarea statutului de interes public sau curiozitate se interpretează în folosul acordării statutului de interes public.

Ca urmare, instanța de judecată conchide că, solicitarea privind constatarea caracterului fals și defăimător al tuturor afirmațiilor referitoare la persoana reclamantului din raportul din 26 septembrie 2025, elaborat de către Asociația obștească „Comunitatea pentru advocacy și politici publice WatchDog.md”, cu denumirea: „Campaniile de dezinformare ale Kremlinului și oligarhilor fugari pe platformele Meta și YouTube August 2025”, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

De asemenea, în circumstanțele în care a fost respinsă ca fiind neîntemeiată pretenția principală, urmează a fi respinse ca neîntemeiate și pretențiile subsecvente cu privire la obligarea pârâtei la publicarea unei dezmințiri în același mod, în aceeași formă și cu aceeași vizibilitate, cu textul indicat de reclamant, rectificarea raportului prin excluderea numelui său și a întregului conținut referitor la activitatea sa, ștergerea versiunii actuale a raportului de pe toate platformele pe care pârâta l-a diseminat și publicarea unei versiuni rectificate, fără secțiunile considerate defăimătoare.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții

care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Instanța de judecată atestă că, la depunerea acțiunii, reclamantul a achitat taxa de stat în mărime de 250 de lei și taxa de timbru în mărime de 200 de lei (f. d. 2, 3).

Astfel, reieșind din faptul că, acțiunea a fost respinsă, urmează a fi respinsă și cererea cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 236, 238-241 și art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

hotărăște:

Se respinge acțiunea depusă de către Andrei Năstase împotriva Asociației obștești „Comunitatea pentru advocacy și politici publice WatchDog.md” cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, rectificarea și dezmințirea informației și încasarea cheltuielilor de judecată ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tatiana Balan